

[Arbejds- og boligministeren.]

med statsfinansieringen; men når vi vil gå over til privat finansiering i større udstrækning, må vi have lov til at arbejde med tanken om, hvordan en sådan kan etableres, samtidig med at det nødvendige byggeri sikres. Det er ikke noget, man drømmer sig til på en nat, det kræver lange forberedelser, undersøgelser og forhandlinger. Hvad mener boligfolk om det, hvad mener grundejere om det, hvad mener bankfolk, sparekassefolk eller andre om det? Er det bare teori, eller er det noget, der kan holde i det praktiske liv, så vi får det byggeri, vi nu engang skal have? Det er dér, mit problem ligger, og det må vi have tid til at overveje.

Jeg har ligesom andre set de mange forlydender om denne sag, der har været fremme i pressen. Jeg så i et blad for den 4. januar i år, at regeringen — stod der — planlagde så og så meget. Regeringen har nedsat et udvalg, der efter min henstilling arbejder med disse ting. Dette udvalg holdt sit første møde den 15. januar, altså 11 dage efter, at det pågældende blad mente at vide, hvad regeringen ville. Det udvalg, jeg taler om, er et internt regeringsudvalg. Til dette udvalgs brug har boligministeriet — ikke alene embedsmændene, men naturligvis også med mig som den, der tegner papirerne — lagt et notat op med en hel række forskellige oplysninger, muligheder, ideer og tanker, hvorigennem vi prøver på at fange det nye, som vi må i gang med, men visende forskellige chancer, og det er det materiale, udvalget nu er gået i gang med at bearbejde. Udvalget er overhovedet ikke så langt fremme, at vi har kunnet tænke på at nedfælde så meget som en eneste paragraf. Derfor er det rigtigt, når det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp siger, at de omtalte forlydender om, hvad regeringen agter at foreslå, beror på fri fantasi. Det, der foreligger, er udarbejdelse og diskussion og bearbejdelse i udvalget, og længere er vi ikke kommet. Det er dette, jeg beder om at få tid til at arbejde videre med.

Jeg kan ikke følge den tanke, det ærede medlem hr. Lorentzen var inde på, at partiernes ordførere skal have rådighed over et internt regeringsmateriale — for det er jo det, der er tale om. Det ærede medlem anvendte selv vendingen om bladene, der ad

krinkelkroge tilraner sig oplysninger. Nu tør jeg ikke bruge så stærke ord, for så kunne bladene godt finde på at gøre vrøvl. Men én ting er, at der ad en eller anden vej smutter et eller andet ud, en anden ting er, at det ville være at gå for vidt at forlange, at en minister, der forbereder et arbejde til forhandling i et internt regeringsudvalg, på forhånd, endnu inden regeringen kender materialet, skal udlevere det til de politiske ordførere. Det tror jeg heller ikke nogen venter af ham. Vi er i gang med arbejdet, og vi stræber efter at fremme det så meget som vel muligt, og dér vil jeg gerne til det ærede medlem hr. Holger Larsen sige, at vi stræber efter at få arbejdet gjort så hurtigt, at vi engang i foråret kan fremsætte forslag både til lejelov og til byggestøttelov, således at folketinget kan få en rimelig tid til at arbejde med lovforslagene.

Jeg vil imidlertid gerne samtidig sige, at deri ligger ikke — selv om vi vedtager en huslejelov og en byggestøttelov engang i foråret inden folketingets sommerferie — at de skal træde i kraft på det pågældende tidspunkt. De skal træde i kraft den 1. april 1959, men både af hensyn til byggeriet og af hensyn til befolkningen som helhed vil det være meget gavnligt, at vi så tidligt som muligt kan komme i gang med en drøftelse af tingene offentligt på basis af regeringsforslag, som altså endnu ikke er under udarbejdelse.

Alfred Jensen: Jeg vil gerne udtrykke min tilfredshed med, at man er opmærksom på de problemer, jeg har rejst angående byttelejligheder, angående den såkaldte modernisering og angående det, at der trækkes penge ud af ejendomme. Jeg kunne have ønsket, at man for at imødekomme de mange lejere, der gerne vil bytte lejlighed, ville have ændret den pågældende paragraf for det år, loven endnu skal have gyldighed. Jeg forstår imidlertid, at ministeren ikke er særlig sindet at tage spørgsmålet op, men vil løse det hele på én gang. Det er egentlig ikke korrekt over for de mange lejere, der ikke har mulighed for at indrette sig bedre end nu og udnytte boligerne mere formålstjenligt.

Jeg er fuldstændig klar over, at det er et stort materiale, man skal igennem, hvis man vil vende op og ned på lovgivningen